

zany z Torunia i Izabelina koło Warszawy (RUTA i in. 2011: Wiad. entomol., 30: 47-53). W warunkach krajowych łowiony był tylko w pomieszczeniach instytucji naukowych, związanych z naukami przyrodniczymi, gdzie zwykle przechowywane są zbiory i materiały dydaktyczne pochodzenia biologicznego.

Gatunek ten nie był dotychczas notowany z południowej części Polski, gdzie znajduje się niniejsze stanowisko:

– Wyżyna Krakowsko-Częstochowska: Kraków - Olsza (UTM: DA14), 20 V 2011 – 2 exx. (w tym jeden martwy), na parapecie okiennym w pomieszczeniach Katedry Botaniki Leśnej i Ochrony Przyrody Wydziału Leśnego Uniwersytetu Rolniczego, Aleja 29 Listopada.

Obecnie jest to czwarte stanowisko *R. vespulae* w Polsce. Biorąc pod uwagę tempo rozprzestrzeniania się, należy przypuszczać, że ten gatunek inwazyjny w najbliższym okresie będzie odnotowywany w kolejnych miejscowościach na terenie całego kraju.

Tadeusz WOJAS, Kat. Ochr. Lasu, Ent. i Klimat. Leśnej UR, Kraków

584. *Hoshihananomia perlata* (SULZER, 1776) (Coleoptera: Mordellidae), gatunek nowy dla Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej

Hoshihananomia perlata (SULZER, 1776) (Coleoptera: Mordellidae), a new species for the Wielkopolska-Kujawy Lowland

KEY WORDS: Coleoptera, Mordellidae, *Hoshihananomia perlata*, new record Wielkopolska-Kujawy Lowland, W Poland.

Na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej stwierdzono nowe stanowisko *Hoshihananomia perlata* (SULZER), bardzo rzadko odławianego przedstawiciela rodziny miastkowatych (Mordellidae):

– Krzyżowice ad Włoszakowice (UTM: WT95), 24 V 2011 – 1 ♂, nadleśnictwo Włoszakowice, leśnictwo Krzyżowice, oddz. 98d (Przemęcki Park Krajobrazowy), leg. M. PRZEWOŻNY.

Osobnik został odłowiony w ciepłej, silnie prześwietlonej środkowoeuropejskiej kwaśnej dąbrowie trzcinnikowej – *Calamagrostio arundinaceae-Quercetum petraeae* (HARTMAN, 1934) SCAMONI et PASSARGE, 1959, będącej w klasie odnowienia, z dużą liczbą pozostawionych po wyrębie pniaków dębowych.

Hoshihananomia perlata to chrząszcz w Polsce rzadko spotykany, notowany z pojedynczych stanowisk. Znany głównie z południowej oraz wschodniej Polski. Wykazany z dziewięciu krain: Pojezierza Mazurskiego, Puszczy Białowieskiej, Dolnego Śląska, Wyżyny Lubelskiej, Roztocza, Sudetów Zachodnich, Beskidu Zachodniego, Beskidu Wschodniego i Bieszczad (BURAKOWSKI i in. 1987: Kat. Fauny Pol., XXIII, 14: 1-309; BOROWIEC, KUBISZ 1999: Pol. Pismo Ent., 68, 3: 283-317; KUBISZ i in. 2010: Pol. Pismo Ent., 79, 3: 235-251). Uważany za relikwyt lasów pierwotnych (BOROWIEC, KUBISZ 1999: *ibid.*). Rozwój odbywa w przegrzybiałym drewnie drzew liściastych (BURAKOWSKI i in. 1987: *ibid.*). Zaliczony został do kategorii LC (gatunek najmniejszej troski) na „Czerwonej liście zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce” (PAWŁOWSKI i in. 2002: [W:] GŁOWACIŃSKI (red.): Wydawnictwo IOP PAN, Kraków: 88-110).

Z Dolnego Śląska gatunek ten został podany ostatnio ponad 70 lat temu, a z Sudetów Zachodnich prawie 50 lat temu (BURAKOWSKI i in. 1987: *ibid.*; BOROWIEC, KUBISZ 1999: *ibid.*). Nowe stanowisko potwierdza więc współczesne występowanie tego chrząszcza na zachodzie Polski.

Okaz dowodowy znajduje się w kolekcji autora.

Marek PRZEWOŹNY, Wydz. Biologii UAM, Zakł. Zool. Syst., Poznań

585. Nowe stanowiska *Macrolea appendiculata* (PANZER, 1794) (Coleoptera: Chrysomelidae) w Polsce

New site of *Macrolea appendiculata* (PANZER, 1794) (Coleoptera: Chrysomelidae) in Poland

KEY WORDS: Coleoptera, Chrysomelidae, *Macrolea appendiculata*, new site, Poland.

Macrolea appendiculata (PANZER, 1794) to przedstawiciel podrodziny Donaciinae, bardzo rzadki w Polsce i w Europie. W Polsce łowiono go na pojedynczych stanowiskach w 7 krainach, były to: Pojezierze Pomorskie, Nizina Mazowiecka, Śląsk Dolny, Śląsk Górny, Wyżyna Lubelska, Nizina Sandomierska i Beskid Zachodni (ŚCIBIOR i in. 2008: *Wiad. entomol.*, **27**: 58-59). Jest uznany za gatunek krytycznie zagrożony (CR) (PAWŁOWSKI i in. 2002: [W:] Czerwona lista zwierząt ginących i zagrożonych w Polsce, 88-110), objęto go też ścisłą ochroną prawną.

Dane historyczne o występowaniu *M. appendiculata* w Polsce pochodzą sprzed 1930 r. (BURAKOWSKI i in. 1990: *Kat. Fauny Pol.*, XXIII, **16**: 1-280) – praca KLEINE (1940: *Dohrniana*, **19**: 3-28), cytowana niekiedy jako źródło danych najnowszych, to przegląd starszych kolekcji i publikacji. Natomiast współcześnie podano ten gatunek tylko z dwóch stanowisk na Wyżynie Lubelskiej (ŚCIBIOR i in. 2008: *ibid.*).

Opracowując materiały zebrane w ramach programu Państwowego Monitoringu Środowiska: monitoring jakości wód powierzchniowych, badanie i ocena stanu ekologicznego rzek, stwierdzono dwa nowe stanowiska *M. appendiculata*:

- Pojezierze Pomorskie: Morzyczyn vic. (53°21'N, 14°54'E, UTM: VV90), rzeka Płonia poniżej Jeziora Miedwie, 8 VI 2010 – 3 imagines (próbę pobrana siatką hydrobiologiczną), leg. WIOŚ w Szczecinie, det. et coll. P. BUCZYŃSKI. Złowiono też 5 larw Donaciinae, być może także należących do omawianego gatunku.
- Wyżyna Małopolska: Zamość ad Czarnocin (51°36'N, 19°42'E, DC11), strumień – dopływ rzeki Wolborki spod Józefowa, 15 VI 2010 – 3 imagines, leg. WIOŚ w Łodzi, det. et coll. P. BUCZYŃSKI.

Nowe dane są pierwszą informacją o występowaniu gatunku na Wyżynie Małopolskiej i po ponad 80 latach, potwierdzają jego obecność na Pojezierzu Pomorskim. Wspierają też tezę, że brak danych choć częściowo wynika ze standardowych metod badań zoobentosu, mało przydatnych do penetracji głębszych partii wód, gdzie *M. appendiculata* żyje na makrofitach zanurzonych, mocno trzymając się nich za pomocą nóg (ŚCIBIOR i in. 2008: *ibid.*; WARCHAŁOWSKI 1985: *Fauna Pol.*, **13**: 1-347). Tak więc może nie jest ona aż tak rzadka, jak by na to wskazywały dane powojenne. Tym bardziej, że może zasiedlać wody zeutrofizowane, zanieczyszczone a nawet lekko zasolone (WARCHAŁOWSKI 1985: *ibid.*). Materiały do